

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

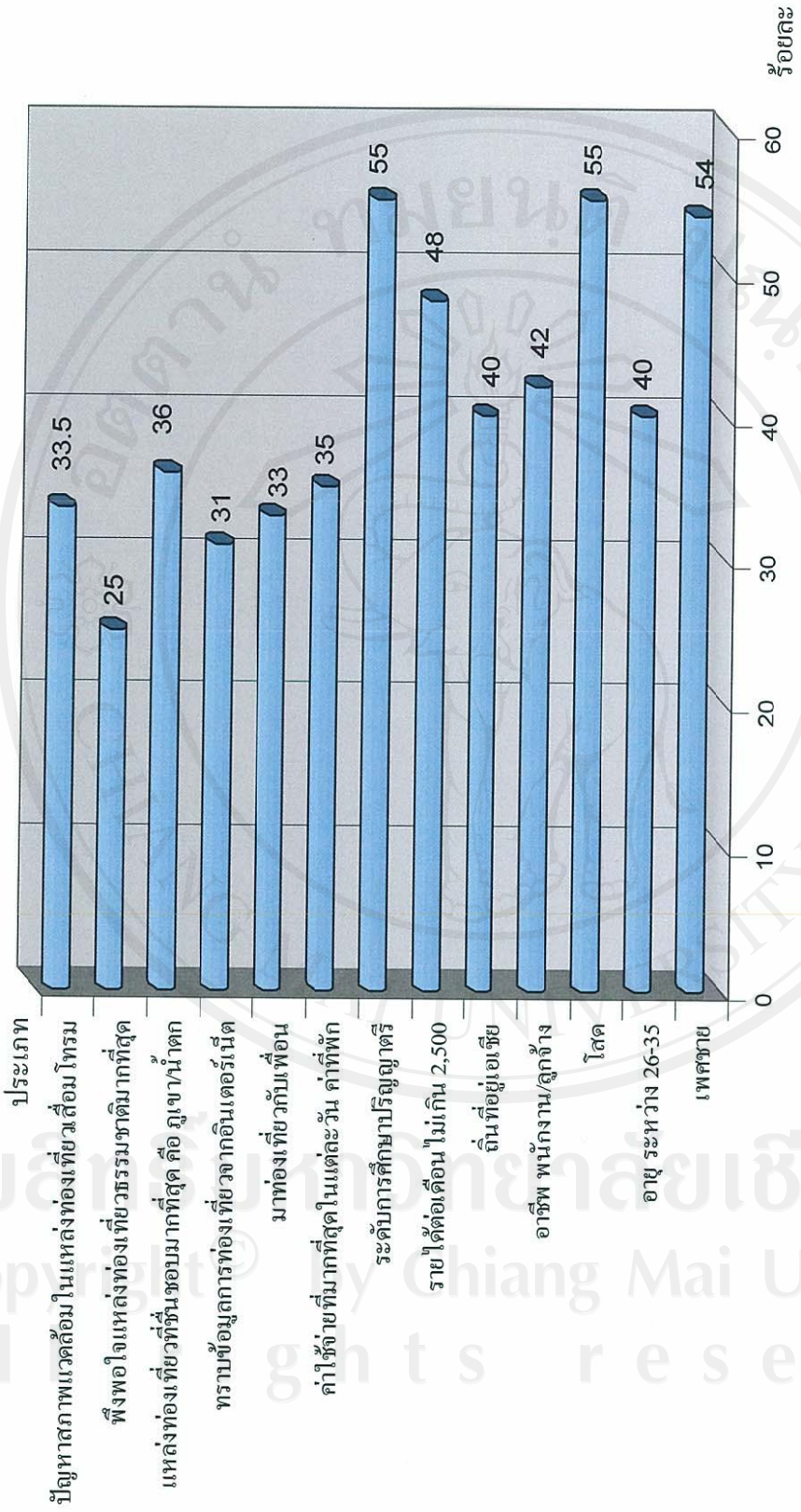
ในการศึกษาปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ซึ่งทำการเก็บตัวอย่างนักท่องเที่ยวในช่วงเดือนเมษายน – เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550 จำนวน 300 ตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Purposive Random Sampling โดยผลการศึกษานำเสนอออกได้เป็น 3 ส่วน

ในส่วนที่ 1 เป็นการศึกษารายละเอียดโครงสร้างโดยทั่วไป เกี่ยวกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชายมีจำนวน 163 คน (ร้อยละ 54) และนักท่องเที่ยวที่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 137 คน (ร้อยละ 46) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คือจำนวน 121 คน (ร้อยละ 40) มีสถานภาพโสดมากที่สุดจำนวน 166 คน (ร้อยละ 55) โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง 126 คน (ร้อยละ 42) มีภูมิลำเนาอยู่ในเอเชียมากที่สุดจำนวน 122 คน (ร้อยละ 40) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ที่ไม่เกิน 2,500 ดอลลาร์สหรัฐ จำนวน 144 คน (ร้อยละ 48) โดยมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 164 คน (ร้อยละ 55)

ในส่วนที่ 2 เป็นการศึกษารูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก จำนวน 248 คน (ร้อยละ 83) พักไม่เกิน 4 วัน มากที่สุด จำนวน 149 คน (ร้อยละ 50) โดยส่วนใหญ่ใช้รถแดง/ตุ๊กตุ๊ก/แท็กซี่ เป็นพาหนะในการเดินทาง จำนวน 160 คน (ร้อยละ 45) วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเพื่อพักผ่อน จำนวน 139 คน (ร้อยละ 45) สำหรับรูปแบบของสถานที่พักผ่อนส่วนใหญ่พักโรงแรมจำนวน 181 คน (ร้อยละ 60)

ราคาเฉลี่ยของสถานที่พักของนักท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 500-1,000 บาท มากที่สุด จำนวน 145 คน (ร้อยละ 49) โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันในรายการต่างๆดังนี้ ค่าที่พักเฉลี่ย 1,026 บาทต่อวัน ค่าสินค้าและของที่ระลึกเฉลี่ย 611 บาทต่อวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงเฉลี่ย 495 บาทต่อวัน ค่าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ย 417 บาทต่อวัน ค่าเดินทางเฉลี่ย 226 บาทต่อวัน ค่าบริการนำเที่ยวเฉลี่ย 136 บาทต่อวัน โดยส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อนจำนวน 100 คน (ร้อยละ 33) การรับทราบข้อมูลส่วนใหญ่มีการรับทราบข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 148 คน (ร้อยละ 31) ในส่วนของสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมากที่สุดคือ ภูเขา/น้ำตก/ป่า/ถ้ำ/เขื่อน จำนวน 109 คน (ร้อยละ 36) ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการนำเที่ยว จำนวน 186 คน (ร้อยละ 62) สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จำนวน 182 คน (ร้อยละ 25) ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจภายหลังจากการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จำนวน 210 คน (ร้อยละ 33.5) สำหรับสาเหตุที่สร้างความไม่พอใจหรือปัญหาระหว่างการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือ ปัญหาสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม จำนวน 35 คน (ร้อยละ 10) แต่ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่มีปัญหาใดๆ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้ง จำนวน 278 คน (ร้อยละ 93)

รูปที่ 6.1 แสดงรายละเอียดโครงสร้างโดยทั่วไป เกี่ยวกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและรูปแบบพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนที่ 3 การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายกับปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการกำหนดค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่ จะทำการศึกษาดังกล่าวด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติ กล่าวคือจะใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square, OLS) และได้ทดสอบปัญหาการที่ค่าความคลาดเคลื่อน (Error Term; e_t) มีความแปรปรวนแตกต่างกัน (Heteroscedasticity) โดยใช้วิธีของ White Test

พบว่า รายได้ของนักท่องเที่ยว (INC_t) และ อายุของนักท่องเที่ยว (AGE_t) มีทิศทาง การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_t) ส่วนระยะเวลา การพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (DURATION_t) มีทิศทางเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทางตรงกัน ข้ามกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวัน (TEP_t) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยมีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แต่ปัจจัยทางด้านเพศของนักท่องเที่ยว (SEX) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงและเพศชายมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันไม่แตกต่างกัน

ในการทดสอบว่า ค่าใช้จ่ายที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆและค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายระหว่างนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ชาวเอเชีย มีค่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือ DUM และ DUM*INC เข้าไปในแต่ละสมการพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM มีค่าเป็นบวกในทุกๆสมการ และมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $\alpha = 0.01$ โดยค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM มีค่าอยู่ระหว่าง 496.43 ถึง 530.75 ซึ่งสมการที่ 14 มีค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM สูงสุด และสมการที่ 13 มีค่าสัมประสิทธิ์ของค่า DUM ต่ำสุด ต่ำสุด ทั้งนี้สามารถหาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Expenditure) ของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ชาวเอเชียได้ ดังแสดงในตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ
(Autonomous Expenditure)

ประเทศ	Autonomous Expenditure (ค่าใช้จ่ายที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ)								
	สมการ ที่ 9	สมการ ที่ 10	สมการ ที่ 11	สมการ ที่ 12	สมการ ที่ 13	สมการ ที่ 14	สมการ ที่ 15	สมการ ที่ 16	ช่วง
ชาวเอเชีย (β_9)	2180.83	2172.02	1420.81	2416.78	1439.26	2403.81	1700.51	1713.85	1439 - 2416
ไม่ใช่ชาวเอเชีย ($\beta_9 + \beta_8$)	2698.38	2690.90	1920.90	2945.56	1935.69	2934.56	2212.64	2223.30	1920 - 2945
ค่าแตกต่าง (β_8)	517.55	518.88	500.09	528.78	496.43	530.75	512.13	509.45	496 - 530

ที่มา : จากการคำนวณและตาราง 5.24

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำข้อมูลทั้ง 8 สมการ ทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธีการ White Test พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 1 ถึง 8 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 1% ($\alpha = 0.01$) ซึ่งแสดงว่าไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ของ $DUM*INC$ มีค่าคิดลบในทุกๆสมการและมีค่าค่อนข้างน้อยซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ $DUM*INC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.1$ ในสมการที่ 12 14 15 และ 16 ส่วนในสมการที่ 9 10 11 และ 13 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สามารถหาค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและไม่ใช่ว่าเอเชีย (Marginal Propensity to Expenditure) ได้ ดังตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 ผลการศึกษาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย (Marginal Propensity to Expenditure)

ประเทศ	Marginal Propensity to Expenditure								
	สมการที่ 9	สมการที่ 10	สมการที่ 11	สมการที่ 12	สมการที่ 13	สมการที่ 14	สมการที่ 15	สมการที่ 16	ช่วง
ชาวเอเชีย (β_1)	0.0018	0.0018	0.0016	0.0017	0.0016	0.0017	0.0016	0.0016	0.0016 – 0.0018
ไม่ใช่ชาวเอเชีย ($\beta_1 + \beta_2$)	0.0014	0.0014	0.0012	0.0012	0.0012	0.0013	0.0012	0.0012	0.0012 – 0.0014
ค่าแตกต่าง (β_2)	-0.0004	-0.0004	-0.0004	-0.0005	-0.0004	-0.0004	-0.0004	-0.0004	(-0.0004) - (-0.0005)

ที่มา : จากการคำนวณและตารางที่ 5.24

นอกจากนี้ หลังจากทำการทดสอบปัญหา Heteroscedasticity ด้วยวิธี White Test พบว่าค่าสถิติ χ^2 ที่ได้จากสมการที่ 9 ถึง 16 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 1% ($\alpha = 0.01$) ซึ่งแสดงว่าไม่มีปัญหา Heteroscedasticity เกิดขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ โดยส่วนใหญ่แล้วมีความพอใจกับการได้มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยให้ความเห็นว่าเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์และน่าอยู่ มีประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีอีกทั้งเป็นเมืองที่มีเทศกาลรื่นเริงตลอดเวลาดังนั้นควรรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นเมืองเชียงใหม่ไว้ แต่นักท่องเที่ยวก็ได้ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพมากขึ้น โดยปัญหาที่พบในการเดินทางมาท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ ได้แก่ เรื่องภาษา ซึ่งนักท่องเที่ยวหลายคนเห็นว่าคุณคนไทยส่วนใหญ่ขาดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศทำให้สนทนากับนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่เข้าใจ ไม่เพียงแต่คนไทยโดยทั่วไป แม้กระทั่งพนักงานต้อนรับ/พนักงานบริการ รวมถึงพนักงานขับรถ ก็ขาดทักษะทางด้านภาษาเช่นกัน โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลายคนให้ความเห็นว่าไม่ค่อยพอใจกับการให้บริการของพนักงานขับรถ ในเรื่องของการคิดค่าโดยสารเกินความจริง ปัญหาของนักท่องเที่ยวเรื่องต่อไปคือ ปัญหาสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีถังขยะมากกว่านี้เนื่องจากปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่มีขยะเกลื่อนเมือง ควรเร่งแก้ไขโดยด่วน ข้อเสนอแนะเรื่องต่อไปคือ จังหวัดเชียงใหม่ควรมีพาหนะในการเดินทางท่องเที่ยวไปสถานที่ไกลๆมากกว่านี้ และควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นด้วย อีกทั้งนักท่องเที่ยวยังออกความเห็น ว่าควรมีร้านอาหารไทย/อาหารพื้นเมืองให้เลือกมากกว่านี้ด้วย

6.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากทางอินเทอร์เน็ต ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องในด้านการท่องเที่ยวควรพัฒนา Website ให้มีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดข้อมูล แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ กิจกรรม ครบตลอดเวลา หรือจัดทำเว็บไซต์ที่สามารถจัดแผนการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวได้ โดยกำหนดจากระยะเวลา และค่าใช้จ่าย

2. เนื่องจากปัญหาที่สร้างความไม่พอใจให้กับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คือปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาคือการจัดการขยะที่ถูกวิธี ประชาชน หน่วยงานราชการและรวมทั้งนักวิชาการต้องร่วมมือกันในการแก้ปัญหา ไม่ปล่อยให้เป็นการระของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

3. ควรพัฒนาการบริการและบุคลากรด้านบริการให้มีศักยภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทางด้านภาษา เช่น จัดอบรมทางด้านภาษาเพื่อการสนทนากับนักท่องเที่ยวให้กับพนักงานต้อนรับ/พนักงานบริการ

และพนักงานขับรถ และควรณรงค์ให้พนักงานขับรถและร้านค้าต่างๆ ไม่คิดราคาค่าโดยสารหรือราคาสินค้าสูงเกินความเป็นจริง ถ้าฝ่าฝืนควรมีบทลงโทษ

4. เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งเพศหญิงและเพศชายมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวันไม่แตกต่างกัน แต่มีรูปแบบการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวเพศหญิงมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและของที่ระลึกมากกว่าผู้ชายแต่ผู้ชายมีค่าใช้จ่ายในเพื่อความบันเทิงมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสามารถจัดรูปแบบการท่องเที่ยวให้เหมาะสมตามเพศของนักท่องเที่ยวได้

5. มีการจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวตามความสนใจ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ให้นักท่องเที่ยวที่มีความชื่นชอบสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ป่าและถ้ำ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พงศวิทยาและเชิงอนุรักษ์ โดยมีการจัดทำคู่มือเสนอเส้นทางท่องเที่ยว พร้อมคู่มือเส้นทางขับรถและแนะนำแหล่งท่องเที่ยว พร้อมร่วมมือกับสายการบิน บริษัทรถเช่าและโรงแรมในพื้นที่เพื่อจัดแพคเกจท่องเที่ยวราคาพิเศษ

6. ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น เจ็อนแม้งัดสมบูรณัธรา ออบหลวง คอยหลวงเชียงดาวและสถานที่จัดงานพืชสวนโลก 2550 เป็นต้น

7. ประชาสัมพันธ์และวางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพแต่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนไม่มาก เช่น กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง เป็นต้น

8. พัฒนาศูนย์การค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวเอเชียที่มีวัตถุประสงค์หลักและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเพื่อซื้อสินค้า โดยสินค้าที่ขายควรเป็นสินค้าที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ความเป็นล้านนา

9. เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวยุโรปอเมริกา) มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อวันที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ มากกว่านักท่องเที่ยวชาวเอเชีย แสดงว่านักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชียจะมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากขึ้นเมื่อพักอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ นานขึ้น ซึ่งแตกต่างจากนักท่องเที่ยวชาวเอเชียที่จะใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมากขึ้นเมื่อรายได้มากขึ้น ดังนั้นควรมีการเพิ่มจำนวนวันท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย โดยการประชาสัมพันธ์และเสนอส่วนลดให้กับนักท่องเที่ยวผ่านทางท่าอากาศยานและโรงแรมที่พัก

All rights reserved

6.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการใช้ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-Section Data) ณ จุดหนึ่ง ของเวลา (ปี พ.ศ. 2550) เพื่อเปรียบเทียบค่าแนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ชาวเอเชียและไม่ใช่ชาวเอเชีย ดังนั้นควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลปีต่อไป เพื่อทำการวิเคราะห์ผล การศึกษาแบบการรวมภาคตัดขวางและอนุกรมเวลาเข้าด้วยกัน (Pool Time-Series and Cross-Section Data) ทำให้ได้ผลการศึกษาที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาจังหวัดอื่นๆที่ศักยภาพการท่องเที่ยวใกล้เคียงกับจังหวัดเชียงใหม่ เช่น ภูเก็ต สงขลา ชลบุรี และกรุงเทพมหานคร เป็นต้น เพื่อมาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาครั้งนี้ มีการ เปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวที่ไม่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ (Autonomous Expenditure) และค่า แนวโน้มของค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหน่วยสุดท้ายเปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย และนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ชาวเอเชีย (Marginal Propensity to Expenditure) แตกต่างกันอย่างไร

3. ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำปัจจัยหลายๆอย่าง มาศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการ ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติภายในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น การพิจารณารูปแบบดังกล่าว ต่อไปในอนาคตควรจะพิจารณาปัจจัยทางด้านอื่นๆเพิ่มเติม เช่น ระดับการศึกษา วัตถุประสงค์ใน การท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ควรทดสอบการเปลี่ยนโครงสร้างโดยใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ของตัวแปรอื่นๆนอกจากตัวแปรรายได้ที่ทำการศึกษาไปแล้ว